

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) je na obravnavi 17. septembra 2013 kot senat v sestavi:

Mark Villiger, *predsednik*,

Angelika Nußberger,

Boštjan M. Zupančič,

Ann Power-Forde,

Ganna Yudkivska,

Helena Jäderblom,

Aleš Pejchal, *sodniki*, in Claudia Westerdiek, *sodna tajnica oddelka*,

ob upoštevanju navedene pritožbe, vložene 2. decembra 2008,

ob upoštevanju stališč tožene vlade in stališč, ki jih je v odgovor predložil pritožnik,

po posvetovanju sklenilo:

DEJSTVA

1. Pritožnik Boštjan Šild je slovenski državljan, rojen leta 1975 in prebivajoč v Slovenskih Konjicah. Pritožnika je pred sodiščem zastopal V. Cugmas, odvetnik, ki ima odvetniško pisarno v Slovenskih Konjicah.

2. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopala A. Vran, državna pravobranilka.

A. Okoliščine zadeve

3. V nadaljevanju so povzete okoliščine zadeve, ki sta jih predložili stranki.

4. Po pritožnikovih navedbah sta ga v noči 21. novembra 2007, ko je hodil po cesti, zaustavila policista in od njega zahtevala, da izkaže svojo identiteto. Pritožniku nista povedala, česa je obdolžen, zato je pozneje odšel na policijsko postajo v Slovenske Konjice in zahteval pojasnilo glede obtožb proti njemu. Zaprošen je bil, da podpiše nekaj dokumentov, katerih vsebine ni poznal. Zaradi tega je zavrnil njihov podpis in zaprosil, da jih vzame s seboj, da bi se lahko najprej posvetoval s svojim odvetnikom. Dežurni policist mu je povedal, da to ni mogoče in da bodo dokumente poslali na njegov naslov.

5. Vlada se ni strinjala s pritožnikovo razlago dogodkov. Navedla je, da je pritožnik v noči 21. novembra 2007 vozil svoj avto skozi Slovenske Konjice, kjer mu je policija dala znak za zaustavitev vozila. Namesto da bi se ustavil, je z veliko hitrostjo odpeljal najprej. Ker mu je policijska patrulja sledila, je zapeljal na dvorišče zasebne hiše, ustavil avtomobil in zbežal. Ob 3.25 uri zjutraj sta policista zagledala pritožnika, ko se je skupaj z moško osebo R. G. vračal k svojemu avtomobilu. Po njegovih oblačilih in laseh sta pritožnika prepoznala kot voznika vozila in od njega zahtevala, da opravi preizkus z alkotestom, kar je ta zavrnil kljub opozorilu, da taka zavrnitev pomeni prekršek. Policista sta pritožniku prepovedala nadaljnjo vožnjo in sestavila poročilo o zavrnitvi opravljanja alkotesta. Pritožnik je poleg tega zavrnil tudi podpis poročila in odšel s kraja dogajanja.

6. Po navedbah vlade je pritožnik pozneje tisto noč ob 4.35 prišel na policijsko postajo v Slovenskih Konjicah, kjer je bil z njim opravljen razgovor in kjer mu je bil vročen plačilni nalog zaradi neupoštevanja policijskega znaka za zaustavitev vozila in ker ni imel pri sebi voznškega dovoljenja. Pritožnik je zavrnil podpis potrdila o vročitvi, vendar je s seboj vzel plačilni nalog, račun (položnico) za plačilo izrečene globe na podlagi plačilnega naloga in kopijo poročila o preizkusu z alkotestom ter zapustil policijsko postajo. Tja se je vrnil ob 4.50 zjutraj in vse omenjene dokumente pustil na pultu dežurnega policista.

7. 3. aprila 2008 je pritožnik prejel pismo z opominom davčne uprave v zvezi s plačilnim nalogom, ki ga je 21. novembra 2007 izdala policijska postaja Slovenske Konjice, in s katerim mu je bilo naloženo plačilo globe v višini 542 evrov (EUR). Pismo je med drugim vsebovalo opozorilo o bližajoči se izvršbi, saj je plačilni nalog postal izvršljiv 8. decembra 2007. Pritožnik je navedel, da je o izdaji plačilnega naloga na njegovo ime izvedel šele ob prejemu pisma davčne uprave. Policijsko postajo Slovenske Konjice je zaprosil, da mu pošlje kopijo plačilnega naloga.

8. Pritožnik je 7. aprila 2008 prejel kopijo plačilnega naloga z dne 21. novembra 2007. Iz naloga je izhajalo, da je bil pritožnik kaznovan s plačilom globe zaradi neupoštevanja policistovega znaka za zaustavitev vozila in zato, ker pri sebi ni imel vozniškega dovoljenja. Poleg tega je plačilni nalog vseboval ročni pripis o vročitvi pritožniku 21. novembra 2007 ob 4.35 uri. Plačilnega naloga pritožnik ni podpisal.

9. Zatem je pritožnik vložil prošnjo na vrhovno državno tožilstvo za vložitev izredne pritožbe (zahteva za varstvo zakonitosti). Trdil je, da ni nikoli prejel plačilnega naloga in da ni imel možnosti, da nanj odgovori ali ga izpodbija pred sodiščem. Poudaril je, da čeprav je bilo na prednji strani naloga zabeleženo sporočilo o vročitvi na policijski postaji, njegovega podpisa tam ni bilo in v zvezi s tem tudi ni bilo podano nobeno pojasnilo.

10. Vrhovno državno tožilstvo je 12. maja 2008 obvestilo pritožnika, da izredne pritožbe ne bo vložilo, ker je od policije dobilo sporočilo, da je bil plačilni nalog pritožniku vročen na policijski postaji Slovenske Konjice.

11. Vrhovno državno tožilstvo je namreč menilo, da vprašanje o tem, ali je plačilni nalog pritožniku bil vročen ali ne, zadeva dejansko stanje in se zaradi tega nanj ni mogoče sklicevati v izredni pritožbi, ki je sredstvo, namenjeno popravi kršitev uporabnega prava. Poleg tega je dodalo, da ne glede na to, da so policisti pozabili zabeležiti pritožnikovo zavrnitev podpisa vročitve, pritožnikove pravice do obrambe zaradi tega niso bile kršene.

12. Pritožnik je 22. maja 2008 vložil ustavno pritožbo, v kateri je trdil, da so bile v zgoraj omenjenih postopkih kršene njegove pravice do obrambe. Zlasti je poudaril, da mu plačilni nalog nikoli ni bil vročen. Ob sklicevanju na zakon o prekrških je tudi poudaril, da če plačilnega naloga obtoženi osebi ni mogoče izročiti neposredno na kraju prekrška, mu mora ta biti vročen po pošti skupaj z obvestilom, da tega lahko izpodbija. V njegovi zadevi naj ne bi bil spoštovan noben od zakonsko določenih postopkov vročanja plačilnega naloga.

13. 8. oktobra 2008 je ustavno sodišče njegovo ustavno pritožbo zavrglo. Sklep je bil pritožniku vročen 14. oktobra 2008.

14. 15. novembra 2010 je okrajno sodišče v Slovenskih Konjicah ustavilo postopek proti pritožniku zaradi zavrnitve preizkusa z alkotestom zaradi pomanjkanja dokazov.

B. Upoštevanje domača zakonodaja in praksa

1. Pravna sredstva v postopkih o prekršku

15. Za ustrezne določbe zakona o prekrških (v nadaljnjem besedilu: ZP) glej *Suhadolc proti Sloveniji* ((sklep) št. 57655/08, 17. maj 2011). Globe, izrečene v tako imenovanem "skrajšanem postopku", je mogoče izpodbijati z zahtevkom za sodno varstvo, ki ga je treba vložiti v osmih dneh po prejemu sklepa upravnega organa v zvezi s prekrškom. Vlogo za sodno varstvo je mogoče vložiti na podlagi kršitve postopkovnega ali materialnega prava, napačne ali nezadostne ugotovitve dejstev in/ali izpodbijanja izrečene sankcije. Zadevo rešuje en sam sodnik na sodišču za obravnavanje prekrškov, kar je običajno okrajno sodišče (59.—66. člen ZP). V skladu z določbami ZP in ob upoštevanju nekaterih v njem določenih pogojev je pritožbe zoper odločbe na prvi stopnji,

ki jih izda okrajno sodišče, mogoče vložiti na višje sodišče (66. člen ZP). Sodne odločbe, izdane v postopkih o prekršku, se lahko izjemoma izpodbijajo pred ustavnim sodiščem z ustavno pritožbo, če gre za odločitve o pomembnih ustavnopravnih vprašanjih, ki presegajo pomen konkretne zadeve (drugi in tretji odstavek 55. a člena zakona o ustavnem sodišču).

2. Vročanje plačilnega naloga v skrajšanem postopku o prekršku

16. ZP organom, pristojnim za izrekanje glob, kršiteljem za prekrške v skrajšanem postopku nalaga, da plačilni nalog v takem postopku vročijo kršiteljem osebno. Ustrezno besedilo 57. člena ZP se v zvezi s tem glasi:

57. člen

"(1) Plačilni nalog se izda in vroči kršitelju takoj na kraju prekrška, če pooblaščen uradna oseba [pristojna za izrekanje glob za prekrške] prekrškovnega organa prekršek osebno zazna ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav...

...

(5) Če kršitelju plačilnega naloga ni mogoče vročiti takoj na kraju prekrška, se mu plačilni nalog vroči po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek..."

17. V skladu z določbami zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZUP) morajo biti uradni dokumenti, kakor na primer odločbe in sklepi, v katerih so določeni roki za izvajanje postopkovnih dejanj, naslovnikom vročeni osebno. Če vročitev na tak način ni mogoča, se v poštnem nabiralniku naslovnika pusti obvestilo ali se to pritrudi na vrata njegovega/njenega stanovanja ali na kakšno drugo primerno mesto z navedbo, ki naslovniku sporoča, kje je uradni dokument, po katerega je treba priti v petnajstih dneh. Če naslovnik uradnega dokumenta ne prevzame v tako določenem roku, se vročitev šteje za opravljeno na dan izteka omenjenega roka in se uradni dokument lahko pusti v poštnem nabiralniku naslovnika.

3. Pravnomočnost in izvršljivost plačilnih nalogov, izdanih v postopkih o prekršku

18. ZP v zvezi s pravnomočnostjo in izvršljivostjo plačilnih nalogov v tretjem odstavku 57. člena določa, da je zahtevek za pravno varstvo mogoče vložiti v osmih dneh po prejemu plačilnega naloga. V nasprotnem primeru plačilni nalog v skladu s četrtem odstavkom 57. člena glede na svojo veljavnost v času zadevnih dogodkov postane pravnomočen osem dni po njegovem prejemu. Pravnomočni plačilni nalog je treba plačati v naslednjih osmih dneh. Če je plačilo izvršeno v tem obdobju, je kršitelju dovoljeno plačilo izrečene globe v polovičnem znesku. In nasprotno, če globa ni plačana v osmih dneh, postane izvršljiva ter tako omogoči izterjavo dolga z izvršbo. V tem smislu so ustrezne določbe ZP od policijske postaje, ki je izrekla globo, zahtevale dolžnost, da neplačani plačilni nalog, žigosan s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti, predloži v izvršitev pristojnemu davčnemu organu.

19. Potrdilo o pravnomočnosti in izvršljivosti je instrument, ki omogoča izvršbo denarnih obveznosti, ki izhajajo iz upravnih odločb in sklepov. Glede na njegovo pravno naravo se obravnava kot potrdilo v smislu 179. člena ZUP, katerega del se temu ustrezno glasi:

" (1) Državni organi ... izdajajo potrdila in druge listine (izpiske, certifikate itd.) o dejstvih, o katerih vodijo uradno evidenco.

..."

4. Posledice nepravilne ugotovitve glede pravnomočnosti in izvršljivosti plačilnega naloga

20. 180. a člen ZUP, ki ureja položaje, v katerih ena od strank trdi, da potrdilo, izdano v skladu s 179. členom, ni v skladu s podatki iz uradne evidence in da zaradi tega ne bi smelo biti izdano, se glasi:

“ ...

(4) Če stranka na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, zatrjuje, da potrdilo oziroma druga listina, ki ji je bila izdana na podlagi 179. ali 180. člena tega zakona, ni v skladu s podatki iz uradne evidence, lahko zahteva spremembo potrdila oziroma druge listine. Organ mora v roku 15 dni izdati spremenjeno potrdilo oziroma drugo listino oziroma odločbo, s katero zavrne zahtevek za spremembo oziroma za novo potrdilo ali drugo listino.”

V skladu z domačo sodno prakso do takih položajev pride med drugim takrat, ko je plačilni nalog opremljen s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti, ne da bi bil poprej vročen zadevni osebi, kar tej osebi odvzame možnost, seznaniti se z njegovo vsebino in uporabiti razpoložljiva pravna sredstva za njegovo izpodbijanje. V skladu z navedenim je pri organu, ki je izdal potrdilo, mogoče vložiti zahtevo za njegovo razveljavitev.

21. Upravno sodišče je v svojih sodbah št. U 1672/2000 in U 2191/2000 z dne 31. januarja 2002 razsodilo, da se je za plačilne naloge brez potrdila o izvršljivosti štelo, da pritožnikom niso bili vročeni in zaradi tega tudi niso bili izvršljivi. Odsotnost izvršljivega naloga je onemogočila izterjavo glob. Poleg tega je sodišče v sodbah št. U 1300/2004 z dne 25. oktobra 2005; U 1300/2004 z dne 9. junija 2010; II U 31/2009 z dne 8. septembra 2010; II U 31/2009 z dne 9. februarja 2011 in I U 1498/2011 z dne 31. decembra 2011 obravnavalo upravne pritožbe, ki so jih vložili kršitelji, proti katerim je bil uveden postopek izvršbe. Vsi so trdili, da izvršba ni bila sprejemljiva zaradi nevročitve plačilnih nalogov. Nasprotno so bili plačilni nalogi v teh zadevah opremljeni s potrdili o izvršljivosti. Sodišče je razsodilo, da so bili davčni organi pristojni samo za izterjavo dolgov, ki so posledica prekrškov, in ne za oceno verodostojnosti pripadajočih informacij in bi zaradi tega potrdila o izvršljivosti morali obravnavati kot dokazila o uradnih podatkih, katerih točnost ni vprašljiva. Poudarilo je, da bi morali pritožniki izvršljivost potrdil izpodbijati pred organi, pristojnimi za uveljavitev izvršljivosti, namreč pred policijskimi postajami, ki so izdale sporne plačilne naloge. V zvezi s tem je sodišče v sodbi št. II U 31/2009 pritožnikovo trditev, da mu plačilni nalog ni bil vročen, zavrnilo z naslednjo navedbo:

“Potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti imajo pravni učinek potrdila, navedenega v 179., 180. in 180. a členu ZUP. Glede izpodbijanja takega potrdila ... četrti odstavek 180. a člena ZUP določa, da stranka, ki zatrjuje, da potrdilo oziroma druga listina, ki ji je bila izdana na podlagi 179. ali 180. člena tega zakona ni v skladu s podatki iz uradne evidence, lahko zahteva spremembo potrdila oziroma druge listine.

...

Če stranka nasprotuje vsebini potrdila ... izdanega v skladu s pravili upravnega postopka, sme njegovo spremembo zahtevati pri organu, ki je sporno potrdilo izdal.”

22. Razveljavitev potrdila o izvršljivosti pomeni ustavitev izvršilnega postopka. V zvezi s tem 155. člen zakona o davčnem postopku določa:

“(1) Davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika s sklepom v celoti ali delno ustavi davčno izvršbo, če:

...

5. je pravnomočno odpravljen, spremenjen ali razveljavljen izvršilni naslov ali razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti;

...

(2) Davčni organ s sklepom o ustavitvi davčne izvršbe odpravi oziroma razveljavi že izvršena dejanja v postopku davčne izvršbe."

OČITKI

23. Pritožnik se je pritožil, da so mu bile kršene pravice po 6. členu konvencije zaradi tega, ker ni imel možnosti izpodbijati plačilni nalog, za katerega je trdil, da mu ni bil nikoli vročen in mu je s tem bila kršena pravica dostopa do sodišča. Poleg tega se je v skladu s 13. členom konvencije pritožil, da ni imel na voljo učinkovitega pravnega sredstva za popravilo stanja. Še zlasti je trdil, da ZP ni omogočal obnovitve postopka in da zaradi tega ni imel na voljo druge izbire kakor da od vrhovnega državnega tožilstva zahteva vložitev izredne pritožbe, kar pa je slednje zavrnilo.

PRAVO

A. Pritožba na podlagi 6. člena konvencije

24. Pritožnik se je pritožil, da mu plačilni nalog ni bil vročen in da mu je bilo zato onemogočeno njegovo izpodbijanje v sodnem postopku zaradi kršitve njegove pravice dostopa do sodišča. Zato se je skliceval na prvi odstavek 6. člena konvencije, katerega ustrezni del se glasi:

"1. Vsakdo ima pravico, da ... o kakršni koli kazenski obtožbi zoper njega pravično in javno odloča ... sodišče ..."

1. Trditve strank

25. Vlada je trdila, da je očitek nesprejemljiv, ker notranjepravna sredstva niso bila izčrpana. Prvič, vlada je navedla, da je bil plačilni nalog vročen pritožniku, ki se je tako lahko seznanil z obtožbami proti njemu in z globo, ki mu je bila naložena v plačilo. V zvezi s tem se je vlada sklicevala na kopije policijskega poročila in na plačilni nalog s pripisom, da je bila vročitev opravljena 21. novembra 2007 ob 4.35 h zjutraj na policijski postaji v Slovenskih Konjicah. Zato je vlada v nasprotju z njim trdila, da bi pritožnik lahko izpodbijal plačilni nalog z vložitvijo zahtevka za pravno varstvo (glej 15. odstavek zgoraj).

26. Drugič, vlada je zatrjevala, da če plačilni nalog pritožniku domnevno ne bi bil pravilno vročen, potem tudi ne bi mogel postati pravnomočen in izvršljiv. Torej bi pritožnik od policijske postaje v Slovenskih Konjicah, ki je pristojni organ v njegovi zadevi, lahko zahteval razveljavitev potrdila o izvršljivosti. V podkrepitev svojih trditvev se je vlada sklicevala na sodno prakso upravnega sodišča, zlasti na sodbe št. U 1672/2000 in U 2191/2000 z dne 31. januarja 2002; U 1300/2004 z dne 25. oktobra 2005; U 1300/2004 z dne 9. junija 2010; II U 31/2009 z dne 8. septembra 2010; II U 31/2009 z dne 9. februarja 2011 in I U 1498/2011 z dne 31. decembra 2011. V svojih nadaljnjih navedbah je vlada tudi zatrjevala, da bi imelo uspešno izpodbijanje potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti za posledico vročitev plačilnega naloga pritožniku, kar bi mu omogočilo vložitev zahteve za sodno varstvo pred pristojnim sodiščem.

27. Pritožnik je oporekal stališču vlade, da bi lahko uspešno izpodbijal potrdilo o pravnomočnosti in izvršljivosti, saj je po njegovem mnenju zaradi tega, ker ni mogel izpodbiti plačilnega naloga v skladu z določbami ZP, plačilni nalog postal pravnomočen in je njegova vsebina, vključno s potrdilom o izvršljivosti, štela za pravilno. Poleg tega je trdil, da tudi v primeru domnevne razveljavitve potrdila tak postopek ne bi pripeljal do ugotovitve dejanskega stanja v zvezi s prekrškom ali do ponovnega obravnavanja odločitve.

2. Presoja Sodišča

28. Splošna načela glede izčrpanja notranjepravnih sredstev so navedena v zadevi *Sejdović proti Italiji* ([VS], št. 56581/00, 43.–46. odstavek, ESČP 2006-II).

29. V tem primeru za stranki ni sporno, da pritožnik ni izčrpal vseh notranjepravnih sredstev, ki so mu bila na voljo v postopkih o prekrških. Sporno tudi ni, da bi lahko bila ta pravna sredstva upoštevana kot učinkovita za izpodbijanje dejstev v zadevi in za doseganje ponovne obravnave plačilnega naloga. Vendar je pritožnik trdil, da ni imel možnosti uporabe teh sredstev, da bi pojasnil dogodke, v zvezi s katerimi je bil izdan plačilni nalog, saj mu plačilni nalog ni bil vročen.

30. Sodišče pripominja, da čeprav 6. člen konvencije ne določa posebnih oblik vročanja dokumentov (glej *Bogonos proti Rusiji*, (skl.), št. 68798/01, 5. februar 20049, splošno načelo pravičnega odločanja sodišča, ki vključuje temeljno pravico kontradiktornosti postopka, zahteva, da ima vsakdo, ki je obdolžen kaznivega dejanja, v skladu s točko a) tretjega odstavka 6. člena konvencije pravico biti seznanjen z bistvom in vzroki obtožbe, ki ga bremeni. Pravica dostopa do sodišča v skladu s prvim odstavkom 6. člena poleg tega vključuje upravičenost do prejemanja ustreznih obvestil o upravnih in sodnih odločbah (glej, med drugim, splošno *Hennings proti Nemčiji*, 16. december 1992, serija A št. 251-A, in *Sukhorubchenko proti Rusiji*, št. 69315/01, 53. in 54. odstavek, 10. februar 2005), kar je še posebej pomembno v zadevah, kjer se pritožba zahteva v za to določenem časovnem obdobju.

31. V tem primeru Sodišče ugotavlja, da plačilnega naloga, izdanega zaradi pritožnikove domnevne zavrnitve zaustavitve vozila in neposedovanja vozniškega dovoljenja, pritožnik ni podpisal in da ta nalog ni vseboval nikakršne omembe njegove domnevne zavrnitve sprejema vročitve. Po pritožnikovem mnenju je pomanjkanje obeh navedenih dokazov v nasprotju z zahtevami domačega prava; vlada temu ni nasprotovala. Poleg tega plačilni nalog ni bil poslan na pritožnikov naslov v skladu z zahtevami ZUP. Ob upoštevanju navedenega in nasprotujočih si navedb o zadevnih dogodkih, ki sta jih predložila vlada in pritožnik, Sodišče ne more veljavno potrditi, da je bil pritožnik ustrezno obveščen o prekrških, za katere je bil obtožen, in da bi zaradi tega lahko uporabil pravna sredstva, ki jih določa ZP. Zato bo nadaljevalo z oceno učinkovitosti pravnega sredstva, ki je bilo pritožniku na voljo za izpodbijanje pravnomočnosti in izvršljivosti plačilnega naloga.

32. Sodišče ugotavlja, da se pravnomočnost in izvršljivost plačilnega naloga po domačem pravu nanašata na vprašanje dejstva, ki nastane z izdajo potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti. V zvezi s tem iz domače pravne prakse izhaja, da plačilni nalog, ne glede na to, da je v tak namen opremljen s potrdilom, ne more dobiti narave pravnomočnosti in izvršljivosti, če domnevemu kršitelju ni primerno vročen (glej 21. odstavek zgoraj in sodbi št. U 1672/2000 in U 2191/2000 z dne 31. januarja 2002). Če se to vseeno zgodi, je potrdilo mogoče izpodbijati z zahtevo za njegovo razveljavitev pred organom, ki je pristojen za uveljavitev pravnomočnosti in izvršljivosti (glej 21. odstavek zgoraj, sodbe upravnega sodišča št. U 1300/2004 z dne 25. oktobra 2005; U 1300/2004 z dne 9. junija 2010; II U 31/2009 z dne 8. septembra 2010; II U 31/2009 z dne 9. februarja 2011 in I U 1498/2011 z dne 31. decembra 2011).

33. Sodišče zato ne more sprejeti pritožnikove trditve, da ni imel možnosti uspešno izpodbijati potrdila, ker naj bi plačilni nalog dejansko postal pravnomočen in izvršljiv zaradi tega, ker ni uporabil pravnih sredstev, ki so mu bila na voljo po ZP. Iz gradiva jasno izhaja, da je razveljavitev potrdila namenjena popravi prav tistega stanja, zaradi katerega se pritožnik pritožuje. Poleg tega v tej zadevi do izvršbe še ni prišlo, kar pomeni, da bi pravočasna zahteva za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti lahko učinkovito preprečila izvršbo glede plačilnega naloga.

34. Pritožnik je še naprej vztrajal pri trditvi, da četudi bi domnevno lahko uspešno izpodbijal potrdilo o pravnomočnosti in izvršljivosti, vseeno ne bi mogel doseči ponovne obravnave odločitve v zvezi z njegovim domnevnim prometnim prekrškom. Sodišče soglaša z vlado, da je pravi namen razveljavitve potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti zagotoviti pravilno vročitev plačilnega naloga domnevnemu pritožniku in mu tako omogočiti ponovno obravnavanje njegove zadeve z uporabo pravnih sredstev, ki so mu na voljo v zvezi s postopki o cestno prometnih prekrških.

35. V skladu z zgoraj navedenim Sodišče ugotavlja, da bi zahteva za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti lahko omogočila popravo stanja pritožnika v zvezi z njegovo pritožbo in je torej pomenila učinkovito pravno sredstvo za namen uporabe prvega odstavka 35. člena konvencije. V odsotnosti posebnih okoliščin, ki bi pritožnika odvezovale od zahteve po izčrpanju tega pravnega sredstva, Sodišče meni, da je njegovo pritožbo glede kršitve pravice dostopa do sodišča treba zavrniti zaradi neizčrpanja notranjepravnih sredstev.

36. Iz tega izhaja, da je ugovor vlade utemeljen in je treba te očitke zavrniti na podlagi prvega in četrtega odstavka 35. člena konvencije.

B. Očitek na podlagi 13. člena konvencije

37. Pritožnik se je pritožil, da zaradi tega, ker je za obstoj njemu izdanega plačilnega naloga izvedel šele potem, ko je ta postal pravnomočen in izvršljiv, ni imel na voljo učinkovitega pravnega sredstva, s katerim bi ga lahko izpodbijal. Skliceval se je na 13. člen konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

38. Sodišče je že ugotovilo, da bi zahteva za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti pritožniku omogočila uporabo učinkovitega pravnega sredstva glede njegove pritožbe v skladu s 6. členom konvencije. Ta ugotovitev velja tudi za očitek na podlagi 13. člena konvencije.

39. Iz navedenega izhaja, da je ta pritožba očitno neutemeljena ter jo je treba zavrniti v skladu s točko a) tretjega odstavka in četrtem odstavkom 35. člena konvencije.

Iz teh razlogov Sodišče soglasno

razglaša, da pritožba ni sprejemljiva.

Claudia Westerdiek
sodna tajnica

Mark Villiger
predsednik